

לחיות במלכות אלוהים

שיעור 4 : הדברים האחרונים

מוות, משפט, גן עדן, כור המצרף וגיהנום

<p>1. המוות הוא סיומה של ה"עלייה לרגל" של האדם על פני האדמה, סופה של תקופת החסד והרחמים שאלוהים מעניק לו כדי לפעול את חייו האנושיים בשמירת התוכנית האלוהית, וכדי להכריע בעניין גורלו הסופי.</p>	<p>קכ"ק 1013</p>
<p>2. "צר הוא הפתח וקשה היא הדרך המוליכה לחיים, ומעטים הם אשר ימצאוה"; "רבים הקרואים ומעטים הנבחרים".</p>	<p>מתי ז 13 - 14, כב 1 - 14</p>
<p>3. אלוהים חפץ שכולם יושעו, ולכן פעל כך שהדבר יהיה אפשרי. אך עלינו לחפש את הדרך לישועה: המקום שבו נבלה את חיי הנצח תלוי רק בנו.</p>	<p>קכ"ק 55, טימ"א ב 3</p>
<p>4. המוות הוא הניתוק בין הגוף והנשמה, וסופם של החיים הארציים. זוהי תוצאת החטא, ההיפוך מתוכנית אלוהים. אך המשיח הפך את קללת המוות לברכה.</p>	<p>קהלת יב 1, 7; בראשית ב 17, רומ' ו 23 קכ"ק 997, 1006 - 1009</p>
<p>5. המוות הוא הכניסה הבלתי הפיכה לחיים נצחיים. לא נשוב עוד לחיים ארציים. אין גלגול נשמות אחרי המוות.</p>	<p>קכ"ק 1013</p>
<p>6. המוות הוא בעל משמעות חיובית למאמינים בישוע. באמצעות הטבילה, המשיח כבר "מת עם המשיח". אם אנחנו מתים בחסד המשיח, המוות הפיזי משלים את האיחוד שלנו עם תחייתו. עלינו להכין את עצמנו לקראת המוות.</p>	<p>קכ"ק 1010 - 1012 פליפ' א 21 - 23 קכ"ק 1014</p>
<p>7. המשפט הפרטי: המוות הוא סיומו של הזמן שבו ניתן לקבל או לדחות את החסד האלוהי. כל אחד יקבל את השכר המגיע לו מיד לאחר המוות, בהתאם למעשי האמונה שלו. המשיח הוא קנה המידה.</p>	<p>קכ"ק 1021 - 1022 עבר' ט 27</p>
<p>8. גן עדן/מלכות השמים: הסיום וההגשמה האולטימטיביים של הכמיהות האנושיות העמוקות ביותר, המצב של האושר המושלם העילאי, האיחוד של האהבה והחיים עם השילוש הקדוש ("החזון המבורך"), עם מרים הבתולה, עם המלאכים ועם כל הקדושים.</p>	<p>קכ"ק 1023 - 1029 התג' כב 5</p>
<p>9. הקדושים אינם מאבדים את זהותם האמיתית; אינם נעלמים לתוך "נירוונה". הם ימלכו עם המשיח לנצח.</p>	
<p>10. דימויים המתארים את מלכות השמים: חיים, אור, שלום, משתה חתונה, יין המלכות, היכל האב, ירושלים השמימית, גן עדן.</p>	
<p>11. כור המצרף (פורגטוריום): כל אלה שמתים בחסד ובחיבת האלוהים, אך עדיין אינם נקיים מאשמה לחלוטין, חייבים לחוות טיהור סופי לאחר המוות, כדי להשיג את הקדושה הנחוצה על מנת להיכנס לשמחת מלכות השמים.</p>	<p>קכ"ק 1030 - 1032 קור"א ג 12 - 15</p>
<p>12. כור המצרף אינו מהווה "הזדמנות שנייה" לאחר המוות. רק ה"נושעים" יכולים להגיע לשם.</p>	
<p>13. "וְלֹא יִכָּנַס בָּהּ כָּל טָמֵא". אנחנו לא רק <u>נחשבים</u> צדיקים ("ערימת זבל מכוסה בשלג"), אלא חייבים גם <u>להיעשות</u> צדיקים. אנחנו מטוהרים באמצעות סבל, ועלינו לעמול קשה טרם המשיח ייכון בנו בצורה מושלמת.</p>	<p>התג' כא 27 פטר"א ד 1, גלט' ד 19</p>
<p>14. לחטא יש תוצאה כפולה: א. חטא חמור מונע מאיתנו אחדות עם אלוהים, וגורם לנו להיות בלתי כשירים לחיי הנצח (<u>עונש נצחי</u>).</p>	
<p>ב. כל חטא גורר שעבוד מסוכן ליצירים, שחייבים להיות מטוהרים – אם על פני כדור הארץ או בכור המצרף באמצעות <u>עונש זמני</u>.</p>	<p>קכ"ק 1472</p>

<p>15. סליחת החטאים גוררת מחילה על עונש נצחי, אך העונש הזמני נותר בעינו. לדוד למשל נשלח לאחר שחטא, אך בנו מת כעונש.</p>	<p>קכ"ק 1473 שמ"ב כב 13 - 14</p>
<p>16. תפקידה של הכנסייה וסמכותם של "המפתחות" הם קריטיים בפתרון "בעיית החטא" שלנו. כיצד ניתן לטפל בשעבוד מסוכן:</p> <p>א. כור המצרף, "הטיהור הסופי של הנבחרים" ב. תפילה עבור המתים ג. מעשי חסד: "כי על רב פשעים תכסה אהבה" ד. מעשי סיגוף, צום, תפילה, צדקה ה. "כתב מחילה" (אינדולגנציה); קורבן המיסה</p>	<p>קכ"ק 1031 - 1039 קכ"ק 1478, 1471, 1460 קכ"ק 2447</p>
<p>17. האם כור המצרף מופיע בכתבי הקודש?</p> <p>א. בתנ"ך: שאול זהו מקום מושבם של המתים ב. בברית החדשה: שאול = "האדס" ג. השאול אינו הגיהנום (אגם האש). באחרית הימים: "המנות והשאול השלכו באגם האש". ד. האיש העשיר ואלעזר: האיש העשיר בשאול/האדס משוחח עם אברהם וחש רחמים על אחיו ה. המשיח "הלך ובשר לרוחות הכלואות במאסר, לאלה אשר לא צייתו"</p>	<p>תהלו 4-5, טו 10, יח 5, נה 15 מה"ש ב 27</p> <p>מרקי' ט 44, התגי' כ 14</p> <p>לוקס טו 19-31</p> <p>פטר'א ג 19, אפס' ד 9</p>
<p>18. גיהנום: ההרחקה העצמית המוחלטת מאלוהים ומהקדושים. המוות בחטא למוות ללא חזרה בתשובה וקבלת אהבת אלוהים משמעותו הישירות בנפרד ממנו (מאלוהים) לנצח נצחים מתוך בחירה חופשית.</p>	<p>קכ"ק 1033 - 1037 ישע' סו 27; מתי ה 29, י 28, יג 42, כה 41</p>
<p>19. קיומו של הגיהנום מהווה קריאה לאחריות ולחזרה בתשובה. אלוהים לא גזר מראש על אף אחד דין גיהנום; לשם כך נחוצה פנייה מרצון הרחק מאלוהים (חטא למוות), והתמדה עיקשת בכך עד המוות.</p>	
<p>20. תחיית הגוף: בסוף העולם אלוהים יעניק לגופינו חיים בלתי מתכלים על ידי איחודם עם נשמותינו. כל המתים יקומו לתחייה, "ויצאו עושי הטוב לתקומה של חיים ועושי הרע לתקומה של משפט".</p>	<p>קכ"ק 997 - 998 דני' יב 2</p>
<p>21. כדי לחיות לנצח, אנו זקוקים לכוחות נוספים עבור נשמתנו: החיים העל-טבעיים של אלוהים (חסד), אשר אותם אנחנו מקבלים בפולחן הכנסייה ובתקדישים.</p>	

שאלות לדיון

1. האם אתה מאמין שיהיה לך משפט נצחי? האם אתה חושב שמישהו יגיע לגיהנום?
2. אם אלוהים מעוניין שכולנו ניושע, ומציע לכל אחד מאיתנו את חסדו, בתנאי שנחזור בתשובה ונקבלו לפני המוות – מהי המשמעות הדברים הללו מבחינת הקשר שלנו עם אלוהים וסדר העדיפויות שלנו?
3. אם אנחנו נשפטים על פי הטוב שאנחנו עושים או נכשלים בעשייתנו, מה עלינו לעשות בהיותנו כאן על פני האדמה?